

ger eller som Forsvarer i Straffesag, noget, som der under Hensyn til de paagældendes Alder og Erfaring neppe kan næres Betænkelighed ved.

Vi vilde tro, at ved en Ordning som den her skitserede, hvor den saakaldte Prøve gaar over til at blive en Prøvetid, vil en Landsretssagfører, som mener at have Evner til at procedere i Højesterets Skranke, faa Lejlighed til i Ro og med Undgaaelse af den ofte noget pinagtige, nerveangribende Publicitet, som den nuværende Ordning kan give Anledning til, at kunne godtgøre, at han er kvalificeret, og Ordningen vil sikkert give Retten mindst lige saa god Mulighed for at naa til en rigtig Bedømmelse af den paagældendes Evner.

Vinder Tanken Bifald, foreslaas følgende Ændringer i Rpl., hvorved bemærkes, at vi har fundet det naturligt at foreslaa, at Justitsministeriet indhenter Sagførerraadets Erklæring om den paagældende Landsretssagfører, inden Tilkendegivelse efter § 123 udfærdiges:

ad § 120. § 123 ændres til § 123, 1ste Stykke.

ad § 121. § 123 ændres til § 123, 2det Stykke.

ad § 123. Ny Affattelse:

1ste Stykke. Den, der ønsker at opnaa Beskikkelse som Højesteretssagfører, indgiver Anmeldelse herom til Rettens Justitskontor, bilagt med Tilkendegivelse fra Justitsministeriet om, at han, naar Prøvetiden er udløbet, og Højesterets Indstilling foreligger, vil kunne erholde Beskikkelse som Højesteretssagfører. Han har da Ret til at give Møde for Højesteret i et Aar, regnet fra Slutningen af Domsforhandlingen i den af ham først for Højesteret mundtlig forhandlede Sag, hvilken Frist af Retten kan forlænges med indtil 6 Maaneder, navnlig naar Domsforhandling i den paagældendes Sager ikke har kunnet finde Sted indenfor Aarsfristen. For at kunne opnaa Beskikkelse maa den paagældende have givet Møde i 4 mundtlig forhandlede Sager, som han selv maa skaffe sig, jfr. dog § 332, 2det Stykke, og § 733. Inden 8 Dage efter Udløbet af hans Mødeberettigelse kan han æske Rettens Erklæring om, hvorvidt han findes egnet til at beskikkes som Højesteretssagfører. Saadan Procedure paa Prøve kan ikke paa ny finde Sted, medmindre Højesteret paa Grund af særlige Omstændigheder maatte give Tilladelse dertil, og da tidligst efter Forløbet af 3 Aar efter, at den paagældendes Møderet var ophørt.

2det Stykke. Sagførerprøven for Landsretterne bestaar i, at den paagældende for en Landsret udfører 3 med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, som han selv maa forskafe sig, og af hvilke mindst 2 er civile, deraf i alt Fald den ene for Sagsøgeren. Prøven er bestaaet, naar hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol kendes forsvarlig. Saadan Prøve kan ingen underkaste sig oftere end to Gange, og ingen erholder Adgang til Prøven, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilkendegivelse om, at han efter bestaaet Prøve vil kunne erholde Beskikkelse som Landsretssagfører.

ad § 146. Som 2det Stykke indsættes:

Paa tilsvarende Maade og med lige Virkning skal der, forinden Justitsministeriet meddeler den i § 123, 1ste Stykke, nævnte Tilkendegivelse, indhentes Erklæring fra Sagførerraadet om, hvorvidt den paagældende har holdt sig de Pligter efterrettelig, der paahviler Sagførere efter § 143.

ad § 332, 2det Stykke. Tilføjelse:

Højesterets Præsident kan dog ogsaa beskikke en Landsretssagfører, der procederer paa Prøve, til at føre Sagen for Højesteret.

ad § 733. Tilføjelse:

Endelig kan en Landsretssagfører, der procederer paa Prøve, af Højesterets Præsident beskikkes som Forsvarer for Højesteret.

København, den 9. Juni 1928.

C. Bærentsen.

Aug. Goll.

C. B. Henriques.

Knud Jarner.

V. H. Lunn.

p. v. c.

V. Krarup,
Protokolssekretær.